

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/524/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512202212
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3512202212.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa W., so sídlom P. X, V., IČO XX XXX XXX, zastúpeného Z., so sídlom P. X, V., IČO XX XXX XXX proti odporcovi E. M., bytom V. X, U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu F., so sídlom I. X, V., IČO XX XXX XXX, zastúpeného B., so sídlom F. X, V., IČO XX XXX XXX, o zaplatenie 135,22 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 11C/293/2012-77 zo dňa 18. marca 2013, takto

rozhodol:

Návrh vedľajšieho účastníka na strane odporcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu **m e n í** tak, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov prvostupňového konania **n e p r i z n á v a**.

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku, ktorým bola vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 1,50 Eur **z r u š u j e**.

Vedľajší účastník na strane odporcu je **p o v i n ň ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 Eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa Z., a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 1,50 Eur, vedľajšiemu účastníkovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 1,50 Eur a zrušil platobný rozkaz tamojšieho súdu, č.k. 7Ro/225/2012-21 z 25.04.2012. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ návrhom, doručeným súdu dňa 24.02.2012, žiadal zaviazať odporcu k zaplateniu 135,22 Eur s príslušenstvom. V priebehu súdneho procesu vstúpil do konania na stranu odporcu vedľajší účastník, a to združenie na ochranu spotrebiteľa. Vystupujúc v konaní s cieľom ochrany práv odporcu ako spotrebiteľa vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, žiadal návrh **z tohto dôvodu zamietnuť a priznať náhradu trov konania**. Náhradu trov konania však ani **do troch dní od vyhlásenia rozsudku nevyčíslil**. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že odporca bol so splnením svojho dlhu v omeškaní k 24.03.2011 už **1.178 dní**. Návrh bol podaný 24.02.2012, teda po ďalších viac ako 300 dňoch, v dôsledku čoho bol odporca v čase podania návrhu v omeškaní viac ako 1.478 dní, čo je viac ako štyri roky. Premlčacia doba, uvedená v ust. § 101 Občianskeho zákonníka, tak bola v čase podania návrhu uplynutá a vznesená námietka premlčania tak bola dôvodná. Pre dôvodne vznesenú námietku premlčania súd nemohol uplatnené právo navrhovateľovi priznať a návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého patrí úspešnému odporcovi a aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane náhrada trov konania proti neúspešnému navrhovateľovi. Odporca náhradu trov konania nežiadal, preto mu priznaná nebola. Vedľajší účastník, ktorý náhradu trov žiadal, a ktorému teda patrí, si náhradu trov konania ani do troch dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia nevyčísľil. Súd citoval § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. Vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku 1,50 Eur za elektronické podanie, pretože trovy konania do troch dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia nevyčísľil a iné trovy vedľajšieho účastníka zo spisu nevyplývali. O poplatkovej povinnosti vedľajšieho účastníka rozhodol súd podľa položky 20a sadzobníka súdnych poplatkov a poplatok vyrubil 1,50 Eur za vyhotovenie rovnopisu elektronického podania vedľajšieho účastníka (vstup do konania). Túto poplatkovú povinnosť má vedľajší účastník napriek jeho osobnému oslobodeniu od súdnych poplatkov v konaní, pretože sa jedná o súdny poplatok za úkony súdu (časť II. sadzobníka súdnych poplatkov), na ktorý sa oslobodenie nevzťahuje a nie poplatok vyberaný v konaní (časť I. sadzobníka súdnych poplatkov). V konaní vydaný platobný rozkaz súd zrušil podľa § 173 ods. 2 O.s.p. pre nemožnosť jeho doručenia odporcovi.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a vo výroku, ktorým bola vedľajšiemu účastníkovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 1,50 Eur, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie vo výroku o trovách konania v časti výroku o výške priznanej náhrady trov právneho zastúpenia zmenil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov vo výške 58,15 Eur a zároveň, aby napadnuté uznesenie v časti IV., týkajúcej sa platenia súdneho poplatku, zrušil. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,29 Eur za podanie odvolania. Uviedol, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, pričom nesprávne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 2 O.s.p. S poukazom na ustanovenie § 151 ods. 4 O.s.p. uviedol, že napadnuté rozhodnutie jednoznačne spĺňa atribúty rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Vedľajší účastník si právo na náhradu trov uplatnil vo svojom vyjadrení zo dňa 24.04.2012. Napriek týmto skutočnostiam konajúci súd vedľajšieho účastníka k vyčísleniu trov konania nevyzval. Súd mal podľa jeho názoru na vec aplikovať § 151 ods. 4 O.s.p. Výklad, ktorý by z práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, odporuje zákonom SR i predpisom EÚ. Uviedol, že námietka premlčania, ktorá je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávných právnych predpisov a bez jej vznesenia by v danom konaní nemohlo byť zo strany súdu na ňu prihliadané. Je pravdepodobné, že bez vznesenia námietky premlčania by bol odporca vo veci neúspešný. Považoval za odporujúce zásade rovnosti podmienok v súdnom procese, zásade spravodlivosti súdneho procesu, ale aj dobrým mravom, aby navrhovateľovi so silným ekonomickým zázemím, ktorý žaluje spotrebiteľov obvykle žijúcich na hranici existenčného minima, súd priznával v týchto súdnych konaniach právo na náhradu trov právneho zastúpenia a občianskemu združeniu pôsobiacemu v nepodnikateľskej sfére a konajúcemu na prospech spotrebiteľa, právo na náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal. V súvislosti s nemožnosťou odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom, poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka deklaruje i rozsudok Súdného dvora EÚ zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, z ktorého citoval. Ďalej vedľajší účastník poukázal tiež na § 4 ods. 2 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého sú od platenia súdneho poplatku oslobodené nadácie a charitatívne, humanitárne, ekologické organizácie a združenia pôsobiace na ochranu spotrebiteľa. Takýmto združením je aj SZ OSA, v dôsledku čoho je oslobodené od platenia súdneho poplatku, a to priamo zo zákona. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, týkajúcich sa práva spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 29,29 Eur. Poukázal na skutočnosť, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, preto vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj určenú podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012, sp. zn. 3Cob/259/2011 a Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn.

17Co/164/2012. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co/141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi by neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co/40/2012 a sp. zn. 13Co/35/2012. Pokiaľ vedľajší účastník poukazuje na ustanovenia Charty základných práv EÚ a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, tieto sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, že by pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie uviedol, že ho považuje za nedôvodný a nespĺňajúci podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. Zastával názor, že v zmysle práva EÚ je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov a SD EÚ tak nemôže vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť, nakoľko by tak prekročil svoje právomoci. V súvislosti s tým poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/70/2012.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu je potrebné vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 220 O.s.p. zmeniť a vo výroku, ktorým bola vedľajšiemu účastníkovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 1,50 Eur podľa § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. zrušiť.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu a výrok, ktorým bola vedľajšiemu účastníkovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 1,50 Eur. Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti nebol napadnutý účastníkmi, nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Povinnosť nahradiť trovy konania sa teda spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci.

Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má potom nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny vo výške 135,22 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa rozsudkom tento návrh zamietol. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že odporca mal vo veci plný úspech. Preto v zmysle ustanovenia §142 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania. Odporcovi súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal právo na náhradu trov konania z dôvodu plného úspechu vo veci. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje.

Priznaná náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostávala iba z náhrady súdneho poplatku vo výške 1,50 Eur za elektronické podanie, pretože vedľajší účastník si trovy konania do troch dní od vyhlásenia rozsudku nevyčísliť a iné trovy mu zo spisu nevyplývali.

Podľa názoru odvolacieho súdu aj vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia by v danej veci považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%2523151'&ucin-k-dni='30.12.9999'> trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V prejednávanej veci je teda rozhodujúce vyčíslenie trov vedľajšieho účastníka, nakoľko si bol povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných (nie kalendárnych) dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, pričom

je nevyhnutné uviesť, že rozsudok sa vyhlasuje vždy. V zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku trovy právneho zastúpenia treba vždy v ustanovenej lehote vyčísliť, inak ich náhradu súd nemôže priznať. Účastníkovi, ktorý v lehote troch pracovných dní nevyčísli trovy konania a zo spisu mu okrem trov právneho zastúpenia iné trovy nevyplývajú, súd náhradu trov konania neprizná. V tomto prípade súd nie je viazaný podľa § 170 ods. 1 rozhodnutím o priznaní náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Vyčíslenie trov tak musí urobiť účastník bez toho, aby ho súd musel vyzvať na splnenie tejto povinnosti. Súd je povinný vyzvať účastníka, aby vyčísliť trovy konania v zákonom stanovenej lehote troch pracovných dní od doručenia výzvy iba v prípade, že sa rozhodnutie nevyhlasuje (§ 151 ods. 4 O.s.p.)

Dňa 14.05.2012 doručil právny zástupca vedľajšieho účastníka súdu prvého stupňa oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a vzniesol všeobecne námietku premlčania. V tomto oznámení požiadal o priznanie náhrady trov v konaní za 2 úkony právnej služby, pričom dodal, že vedľajší účastník uvedené úkony špecifikuje po skončení konania, resp. na výzvu súdu. V danej veci je však vedľajší účastník právne zastúpený, preto trovy právneho zastúpenia bol vedľajší účastník povinný v stanovenej lehote vyčísliť. Súd prvého stupňa tak nemohol aplikovať ustanovenie § 151 ods. 2 O.s.p. a z úradnej povinnosti priznať len náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisu. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník bol riadne predvolaný na pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 18.03.2013, a na ktorom bol vyhlásený rozsudok, č.k. 11C/293/2012-77. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa v tejto časti týkajúcej sa trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, nakoľko vedľajší účastník si v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. trovy konania do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia nevyčísliť a iné trovy vedľajšieho účastníka zo spisu nevyplývali.

Pokiaľ ide o odvolanie vedľajšieho účastníka proti výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 1,50 Eur, odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď vedľajšiemu účastníkovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch od poplatku sú oslobodené nadácie a charitatívne, humanitárne, ekologické organizácie a združenia pôsobiace na ochranu spotrebiteľov.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa o poplatkovej povinnosti vedľajšieho účastníka rozhodol podľa položky 20a sadzobníka súdnych poplatkov a poplatok vyrubil vo výške 1,50 Eur za vyhotovenie rovnopisu elektronického podania (vstup do konania).

Ak je účastník konania oslobodený od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, vzťahuje sa toto oslobodenie aj na súdne poplatky podľa položky 20a sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5MCdo 20/2010).

S poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa odvolací súd nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa o poplatkovej povinnosti vedľajšieho účastníka za vyhotovenie rovnopisu jeho elektronického podania. Vedľajší účastník je v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch ako združenie pôsobiace na ochranu spotrebiteľov oslobodené od súdnych poplatkov, pričom osobné oslobodenie od platenia súdnych poplatkov znamená oslobodenie podľa časti I. aj podľa časti II. sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch. Oslobodenie v zmysle § 4 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch je tak možné pri poplatkoch za úkony účastníka (odvolanie, podanie návrhu...) a taktiež za úkony, ktoré vykonáva súd (vyhotovovanie rovnopisov).

Vzhľadom na uvedené tak nie je daný dôvod pre uloženie poplatkovej povinnosti vedľajšiemu účastníkovi za vyhotovenie rovnopisu jeho elektronického podania podľa položky 20a sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch.

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a vo výroku, ktorým bola vedľajšiemu účastníkovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 1,50 Eur podľa § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. zrušil.

Návrh vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. v súvislosti s právom spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie vrátane práva na priznanie náhrady trov konania odvolací súd považuje za nedôvodný, nakoľko odvolací súd aj súd prvého stupňa nespochybnil ako právo vedľajšieho účastníka nechať sa zastupovať právnym zástupcom, tak aj s tým súvisiace právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Takto vymedzená prejudiciálna otázka nebola vôbec významnou z hľadiska rozhodnutia o posudzovanom výroku a ani jej prípadné kladné zodpovedanie by nebolo spôsobilé podmieniť iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Odvolací súd dodáva, že aj o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka rozhoduje súd na základe tých istých východísk a záverov ako o náhrade (samotných) účastníkov konania, pričom ide vždy o individuálne posúdenie prejednávaneho prípadu.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 58,15 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, tak ako si ju vyčíslil vedľajší účastník za dva úkony právnej služby, a preto navrhovateľovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej

sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu vedľajšieho účastníka, režijný paušál 7,81 Eur, 20 % DPH 3,22 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.